

ȘINTE, ANIMA ȘI LITERATURA.

Nr. 5.

MERCURIU, 9. FEBRUARIU

DIKȚIONARIUL ȚERMANO-ROMÂNȘ

алз DDлоръ Г. Баридъ ши Г. Мънтеанъ.

Ачестъ дикȚionarіу се афлъ ка де 1 лъвъ дн-коче дн тѣнле пѣвлікълъ. Е де презътъ, къ филологіи пострії воръ свъзне ачестъ карте ла о реченсіоне дрѣптъ ши днгръ шітк пѣртніторе. Днгръ ачѣа маі пайте де а не сосі реченсіоніле алтора, сокотінъ къ есте къ дрѣптълъ ка съ аскълтѣтъ не днші азкторіи ворвндъ деспре ачестъ а лоръ днгрѣнрндере дн префаца кърдеі. Ачѣаш сѣпъ ашеа:

„Префадъ.

Ноі днгрѣнрнсертъ лъкрара маі тнѣрреа ачестѣі дикȚionarіу Țермано-ромънъ днгр'о епохъ, не кълдъ снмълъ постръ не свънеа къ, дѣкъ дела пензѣрателе ши тѣлгъ апѣѣтореле нѣстре окънѣдіуі дн сѣра днгръ кареа не афлѣтъ, не маі рѣтънеа. бре лнбере днкъ ши негръ скрнсъ ши тнѣрнѣ де кърді, апоі пі сар фі къвеннѣ а не окъна къ орнче алтъ карте, дѣкълъ къ знъ дн-Ționarіу Țермано-ромънъ, деспре каре се потеа презънне зноръ, къ ачелашн трѣвѣа съ фнѣ комнзсъ ши шнѣнѣ атѣтъ де внѣ, прекѣтъ съ не нѣгъ репрѣжнта лнѣва нѣстръ ла пѣвлікълъ челъ пारे алъ Țерманіеі днгръ тѣгъ авѣдіа ши фрнссѣа са де асѣзі, нъ нѣмаі де вокавлѣ, чн пі тогъодатъ де іdіотнстн ши фрасе кълесе ши репрѣдѣсе днѣкѣта прекѣтъ ле чере ценнълъ лнѣвеі. О провлѣтъ ачѣста, ла а кърѣ деслегаре кредѣамъ къ се череа къ тогълъ алте нѣтерн, прекѣтъ ши знъ шнръ де ані. Маі дн скѣртъ, ноі амъ фостъ къ атѣтъ маі пѣдінъ аплекадн а днгрѣнрнде токта не тнпнълъ кълдъ амъ днгрѣнрнсѣ комнзнѣреа ачестѣі дикȚionarіу (Марѣі 1852), къ кътъ ве-дѣамъ, къ де о парте апѣкасе а се тнѣрн дн Брашовъ Вокавларнѣлъ ромъно-Țерманъ алъ Длзі

Andreіș Iser (Țermanъ de пангере). Кѣтъ шн патръ коле днн вокавларнѣлъ d-сале Țермано-ромънъ днкъ нѣла 1848 ачн дн тнпѣграфн длзі Іоанъ Gbīt, прнн кареле ера съ се шн контннѣ тнѣрнреа лзі; еаръ де алтъ парте се днштнндасе ши епн-реа ла лѣтнн а Вокавларнѣлъ Țермано-ромънъ комнзсъ къ тѣлтъ остѣнѣлъ де рѣпос. профѣсоръ де фнсікъ Dr. Teodorъ Стататн дн Іашн. Орнчнне нѣтеа сокотн, кѣтъкъ ачѣстѣа дѣвъ дикȚionarіу део-камдатъ воръ днѣстѣла чернѣде пѣвлікълъ; шн къ ар фн де прнѣсѣ а маі фаче комнзрнндъ днкъ ши къ знъ алъ трѣлеа не знъ тнпнъ, кълдъ тогъ къмпнълъ лнѣратѣреі нѣстре сѣшъна а фн нѣрѣнѣ де кълѣвѣторн еі парте днѣѣстѣді профѣндъ, парте къфѣндѣді къ тогълъ дн грнжеле внѣдеі.

Къ тѣте ачѣстѣа нъ шннѣлъ кѣтъ трѣвн съ се дншннѣскъ ши асѣдѣтъ асѣрнне знъ кнрнѣкъ алъ зрнѣтеі. Дн. Iser скрнѣсе дела Бѣкрѣштн, ка манскрнптълъ дикȚonarіулъ съ съ се іа днн тѣна сѣсъ нѣмнѣлѣ тнпѣграфъ; днпъ ачѣа длз внндъ не ачелаш Длзі Рѣдолфъ Orіdanъ къ кон-днѣнне ка длзі сѣлз деа ла тнпаръ. Дн. P. Orіdanъ трнмнсе ачѣл манскрнптъ дн а. 1851 ла Снвннъ кътръ DDшн Пѣлз Васнч, Флорннъ Аронъ ши Andreіș Мѣршанъ къ ачѣа рѣгаре, ка ддлоръ съ внѣвоіѣскъ алъ свънеа ла о реченсіоне филологнкъ. Днпъ кътева лннн манскрнптълъ се реп-торѣсе дела сѣсъ нѣмнѣдіи поштрн амнн къ ачѣа зннкъ рефлѣсіоне, ка дѣкъ Дн. Orіdanъ рѣтънеа статорнкъ не лннѣгъ сконълъ де а тнѣрн десъ а-тннѣлъ дикȚonarіу, съ дншнлече маі знтѣн не знълъ днн сѣвскрншн аї фаче тѣнар о корѣктѣръ нѣтрѣнзѣторѣ. Ашеа манскрнптълъ къзъ дн тѣна лзі Г. Баридъ, кареле касъ чѣле патръ коле тнѣ-рнѣ ла 1848, днпъ ачѣа днчѣнъ а корѣде не кътъ длз сѣѣрнн тарѣннле манскрнптълъ ши рѣтнѣрн чѣле дннѣтн дѣвъ коле. Днгръ атѣта къноскъ ши еднторълъ, къ ар фн тѣлгъ маі фолѣсіторъ а делъ-

тэра тотэ манскриптаз ші а комичне дикциона-
ріяз дін пох, дусь фэрь а маі стріка ші а дба брѣ
челе дбъ колае тінгэріе. Деці даві ренторсе ма-
нскриптаз авкторязі съ; еарь кь поі пьні ла
двоіель нбъ.

Ачестеа аз фостэ де лінез а се преміте дін
маі тьате кавсе, еарь маі вьртогь нентрз ка съ
се кьноскъ, кьтвь прін челе дбъ колае нмаі
коресе дьнъ нгіндъ, еарь нз комичсе де
поі, метода комичнереі дикционаріязі дні лзасе
звз дрѣмъ, дела каре не ера преа несте тьнъ а
не авате дьнъ кьт авъ фі воігъ; маі диколо, кь
цензріе нстелорь нефіндъ афінте дн манскрип-
таз Длаі Ісер, ла партеа ромънскъ, нічі нбъ
нз не маі вені а ле алътэра, чеа че дусь нз
креденъ съ смінтескъ дитрз німіка не дитрзві-
ворьяз ачестзі дикционаріз, кареле дін гръматіка
ромънъ ва фі авлатъ тькар нмаі алъта, кь
регледе деспрэ цензріе нстелорь ла лімба ромъ-
нскъ свт челе маі нздіе ші маі сімиле дін
лзте, кьчі еле се диторъз маі тьлт нмаі не
лзгъ термінъдівніе з, ъ, е. Кь тоте ачестеа
кьндъ ар фі съ ёсь о а дба едіціне а ачестзі
дкционаріз, п'амъ лінеі а афіне ші цензріе нентрз
маі тьлт дидешнъ а диченъторіоръ стрьні.

Дитр'ачеаа провлетя нбстръ прінціпалъ не
кареа не провсерътъ а о деслега дитрз ачестъ
дкционаріз ші ла каре свнсерътъ не тоте челе-
лате, а фостэ ка, не лзгъ кьледереа не кьт
с'а потъгъ дн кьрес де 2³/₄ ані маі стьдіосъ а
ворьелоръ сѣз адекъ матеріалъзі лімбеі съ авъ-
нънъ джкъ ші дін ідіотісіі лімбеі, не кьтз се
нбте ші тьлді фэрь о прѣ тьлт дитркаре ші
скьтпире а кьрдеі, съ репродъчетъ фраселе пер-
маде кь фрасе кьратъ ромъненті. О дитрпрінсъ
ачѣста, а кьреі деслегаре нбъ ші се нъръ а фі де
чеа маі шаре дичешнътате нентрз тоді ачеіа,
каріі аз де а традъче дін лімба перманъ дн чеа
ромънъ, кь атъгъ маі вьртогь, кь кьтз ценіяз
ачесторъ дбъ лімбі есте фбрте стрьінъ звзъ де
алъта, прекьтъ деспрэ ачестъ авевъръ се нбге
кьнвінде орікаре ва фі автз окасіне де а тра-
дъче тькар звз сінгърз парграфъ дін пермана
дитрз а нбстръ. Маі вьртогьз жьнімеа школа,
скікъ сімте ачестъ рьз не тбтъ мінътаз ші днз
сімте маі грѣз декътъ ла дивъдареа орі кьтре
лімбі дін челе кьатівате авронене, прекьтъ есте
італіана, францежа, спаніола, кіаръ ші енглезска.
Дін зече фрасе пермане авіа веі аола зна не кареа
съ о поді традъче ромъненте дін кьвнъгъ дн кьвнъгъ

фэрь а скьлчіе ші а стріка тотэ дичелескъ, кьт
ші а вьтъта свьтоскъ азъз дн модъз челе
маі пенлъкътъ; кьндъ дін конгръ традъчереа дін
італіененте орі франгозенте нентрз ромънъ есте
нмаі о жькріъ не лзгъ чеа перманъ. Деці
ера ші есте о тревзіндъ імператівъ нентрз поі,
ка ромънъла ла традъчереа дін пермана съ'ші
кьноскъ фбрте віне ідіотісіі лімбеі саде, нентрз
ка съ нз ші о деа жьртбъ, чі съ традъкъ кь фрасе
кьрсьнъзетбре ценіязі лімбеі саде, прекьтъ фаче
франгозъла, італіанъла ш. а, кьндъ се авкъ а
традъче дін алтъ лімъ ші аизме дін пермана.
— Де не-амъ ажънскъ поі ачестъ сконъ, де авъ
арьтатъ кь лімба ромънъ есте кьначе де а ре-
продъче оріче ідѣъ, оріче фрасъ, ідіотісіъ, про-
дъче орі че ідѣъ, орі че фрасъ, ідіотісіъ, про-
веръ стрьінъ кь алтеле кьрсьнъзетбре кьратъ
ромъненті, лъсътъ дн жьдеката прітіцілоръ атъгъ
кьнпаціоналі кьтз ші стрьні. Дестъла кь поі фъ-
кьрънъ ачестъ черкаре кь лімба перманъ че трече
де зна дін челе маі дивъдїте; п'амъ денъзъ дусь
дн тотэ тімънъла ачестъ фрасеолодіа перман-
італіанъ дін тьнъ, нентрз ка съ не кьнвінемъ
ші не калеа ачѣста, нънъ ла че градъ лімба ро-
мънъ се нбге дивъдї дн тбтъ прівінда ші тотъ
деавна дн кьнформітате кь ценіяз еі.

Дн ачеаа че се дїне дитр'о парте де дивъ-
дїреа лімбеі ромъне прін кьвінте авнате, нз нз
маі дін тоте провиндііе ромъненті, чі ші дьнъ
зніі скрііторі маі звні, сѣз ші пьлсвъіте дьнъ
аналогіъ, нз не дндоісерътъ дитрз німіка а не
дїне де регледе стрьвнънъзі Квінтіліанъ*), кьт
ші де есепцізініе ші класкьтеле лзі челе диче-
ленге.**)

Дитрз нъстрареа сѣз штердереа нор-
велоръ стрьіне авкътарънъ тотъ не ачелъ даскъла

*) De Institutione oratoria, C. VI. Sermo con-
stat ratione, vetustate, auctoritate, consuetudine.
Rationem praestat praecipue a analogia, non nun-
quam et etymologia. Vetera majestas quae-
dam et ut ita dixerim, religio commendat. Auc-
toritas ab oratoribus, vel historicis peti solet

**) Sed meminimus, non per omnia dici
posse analogiae rationem, cum sibi ipsa plurimum
in locis repugnet (Ibidem). Item: Non enim, cum
primum fingerentur homines, analogia demissa
coelo formam loquendi dedit, sed inventa est post-
quam loquebantur, et notatum in sermone quid
quo modo caderet. Et: Nihil est odiosius affecta-
tione. — Fuerit pene ridiculum malle sermonem
quem locuti sunt homines, quam quem loquantur
(Idem).

mare *) Не есте рѣшине ниѣ семпс де сърѣчѣ а
нѣстра о сѣмъ брекере де квинте стрѣине, каре
де маї мѣте вѣкѣри с'аз префѣкѣтѣ дѣ карма
ни дѣ сѣнцелѣ пострѣ ашеа, дѣкѣтѣ ачелеашѣ факѣ
парте есициалѣ дѣн материалѣз лѣмбѣи, nam et
confessis quoque graecis utimur verbis, ubi nostra
desunt, sicut illi a nobis non nunquam mutuuntur;
есте дѣсѣ атѣтѣ маї дѣжосѣторѣ а нѣ шѣи сѣ
торнѣ квинтѣз стрѣинѣ дѣ формѣле тале, сѣ
нѣзѣз ашези ла локѣзлѣ знде і се квинѣ лѣи дѣн
патѣрѣи. Аз дѣсашѣ лѣмбѣа цѣрманѣ нѣ аре еа
атѣтеа мѣи де квинте дѣнѣсѣкѣте дѣнтрѣнѣса дѣн
аите лѣмбѣи кѣ тогѣзлѣ стрѣине? — Де алѣтѣ парте
тогѣ че е стрѣинѣ, де каре не пѣтемѣ лѣнѣи фѣрѣ
ниѣ о смѣнтѣлѣ, не амѣ сѣлѣтѣ а штерѣе сѣз чѣлѣ
нѣдѣнѣз а ле дѣнгрѣкѣде дѣн парентесе, пѣнтрѣ ка
маї тѣрѣзѣ сѣ се делѣтѣрѣе кѣ тогѣзлѣ.

Лѣи дѣсѣ нѣ потѣмѣ траѣе де ажнѣсѣ чеа
маї адѣнтѣтѣ лѣзареамѣнте а дѣнѣпѣторѣлорѣ, на
фѣрѣ о стрѣнѣсѣ ексамѣнѣре шѣи черѣетѣре дѣн тоѣте
лѣмбѣеле лѣтѣно-ромѣниѣе ниѣи одѣтѣ сѣ нѣ грѣ-
вѣскѣ сѣ рѣнѣшѣра кѣтѣре квинте дѣнтрѣе чѣле
стрѣине, пѣнтрѣкѣ алѣтѣнтѣреа каре тѣнѣрѣз пѣкѣ-
носѣкѣторѣ де лѣмбѣеле франѣдѣса шѣи италѣана нѣ ва
фѣи анѣлекѣтѣ а крѣде сѣпѣ ес., кѣтѣкѣ кочѣерѣ, лѣ-
кѣтѣ шѣ. а нѣ ар фѣи маѣиѣре, дѣкѣтѣ нѣ ва афла кѣ
франѣдѣзлѣз зѣче cochet, loquet. Токѣма пѣнтрѣ
ачѣсѣга ної ла о сѣмъ де покѣвѣзле, каре нѣзѣз
ажѣтѣ сѣ дѣнеа де кѣтрѣ мѣлѣдѣи сѣз стрѣине сѣз нѣ
тогѣзлѣ пѣкѣносѣкѣте, афѣлѣндѣле дѣн лѣмбѣеле ита-
кѣана шѣи франѣдѣза, ле арѣтарѣтѣз котѣзна ориѣне
дѣн парентесе. — Че се атѣнѣе де грѣчѣскѣи, тоѣте
квинтееле грѣчѣнѣтѣ дѣнѣсѣкѣте дѣн стрѣвѣкѣиѣе,
прекѣтѣ: дрѣмѣтѣ, тѣмеѣиѣ, корѣвѣиѣ шѣ. а. ле со-
котѣиѣз де пропѣриѣтѣтѣ а пострѣ, ка шѣи кѣле, фѣн-
дѣтѣжѣтѣ, паїе; еарѣ квинтееле грѣчѣнѣтѣ ноѣ дѣн.
грѣдѣсѣе дѣн Прѣнѣипѣте дѣнѣдѣнѣсѣ пѣнтрѣ ка сѣ нѣ
се дѣнѣнѣче лѣмбѣа, прекѣтѣ с'а дѣнѣтѣнѣлѣтѣ прѣн
терѣинолоѣиѣа нѣсерѣчѣскѣ шѣи дѣкастерѣалѣ славѣиѣ,
ле депѣртѣрѣтѣз кѣ тогѣзлѣ. — Терѣинолоѣиѣа
шѣиѣнѣделорѣ шѣи а арѣтелорѣ фѣиѣ ачѣеа грѣчѣскѣ,
фѣиѣ лѣтѣнѣ, о нѣстрѣрѣтѣз камѣ ашеа прекѣтѣ о
аре лѣмбѣа италѣанѣ.

Амѣ лѣатѣ дѣн лѣмбѣеле лѣтѣно-ромѣне нѣзмаї
атѣтеа квинте шѣи маї вѣртѣосѣ рѣдѣчѣниѣ, не кѣте

*) Verba aut latina aut peregrina sunt. Pe-
regrina nobis ex omnibus prope dixerim gentibus,
ut homines, ut instituta etiam multa venerunt.

сѣндѣрѣтѣз кѣ амѣ ашеа неапѣратѣ трѣзѣнѣдѣз пѣн-
трѣ ка сѣ се ноѣтѣ сѣлѣма ориѣниѣ че идеѣ дѣн лѣмбѣа
пострѣ; де грѣтѣнѣдѣтѣра сѣнонѣиѣелорѣ, каре делѣ
о месѣрѣ дѣн сѣсѣз маї мѣлѣтѣ дѣнѣнѣкѣтѣ лѣмбѣа де-
кѣтѣ о ажѣтѣ, не амѣ фѣерѣтѣз кѣ атѣтѣ маї вѣр-
тѣосѣ, кѣ кѣтѣ дѣн прѣвѣнѣдѣа ачѣсѣга не конѣнѣсѣсе-
рѣтѣз де адѣнѣрѣлѣз квинтелорѣ „Institutus de
Франѣдѣ“ афѣлѣтѣре дѣн префѣаца Дѣнѣдиѣнарѣзлѣи
академѣиѣе франѣдѣозѣнѣтѣи, кѣтѣкѣ ориѣ че еспрѣсѣнѣе
ноѣ, каре нѣз квинѣдѣ идеѣ ноѣ, естѣ маї мѣлѣтѣ
дѣнѣкѣрѣкѣтѣрѣз вѣрѣчѣосѣ делѣтѣз авѣдѣиѣ а лѣмбѣеиѣ*).
Маї дѣн сѣкѣртѣз. чѣгѣторѣзлѣ сѣ ва конѣнѣдѣе, кѣ
кѣлѣгѣндѣз тоѣтѣ сѣзма квинтелорѣ ромѣно-латѣне
прѣнѣиѣте дѣн ачѣсѣтѣ дѣнѣдиѣнарѣз ка ноѣ, ачѣеашѣи ѣ
мѣлѣтѣ маї нѣдѣнѣз делѣтѣз стрѣинѣсѣтеле кѣ каре
е дѣнѣкѣрѣкѣтѣз лѣмбѣа цѣрманѣ шѣи кѣ ачѣеашѣи сѣнѣт
нѣзмаї атѣтеа, не кѣте амѣ обсерѣлатѣз пѣнѣз ажѣтѣз,
кѣ лѣмѣра лѣтерѣаторѣлорѣ пошѣтрѣи конѣнѣнѣнѣрѣнѣ
с'а вѣзѣтѣз сѣз сѣлѣдѣиѣ сѣз дѣнѣдѣнѣнѣдѣиѣ де але прѣнѣиѣ
дѣн сѣрѣерѣле сѣле, дѣн каре аної сѣ шѣ нѣскѣ брѣнѣнѣ
кѣтѣ о дѣтѣнѣ **)

Дѣн квинтееле веки, сѣз кѣтѣ ле нѣнѣиѣнѣз об-
солѣте, амѣ кѣлѣсѣз ла кѣте амѣ нѣтѣтѣз ажнѣе
де 24 ани делѣндѣз не стѣдѣиѣтѣз лѣмбѣа, не алѣтеле
еарѣшѣи ле делѣтѣрѣрѣтѣз дѣнѣдѣнѣсѣз, дѣн кѣсѣз кѣ
лѣи сѣ пѣрѣрѣ прѣе прѣостѣе, чѣеа че фѣкѣрѣтѣз шѣи
ла партеа цѣрманѣ иѣи коло.***) Дѣн маї мѣлѣте
дѣсѣ нѣамѣ воїгѣз а прѣвѣнѣиѣ гѣсѣтѣз пѣвѣлѣкѣлѣиѣ
алѣсѣз шѣи дѣнѣстрѣатѣз кѣ авѣзлѣз вѣнѣз, чѣи нѣсѣрѣтѣз
знѣеле квинте, деспрѣ алѣз кѣрѣрѣз вѣгѣторѣз ної дѣн-
шѣнѣе ерѣмѣз ла дѣнѣоїѣлѣ. Ла кѣлѣдѣереа провѣнѣ-
циѣлѣстѣилорѣз не ажѣтарѣнѣз шѣи кѣ Вокавѣлѣрѣлѣз
Амѣкѣлѣиѣ Т. Стѣмѣтѣиѣ прѣе вѣне.

Дѣнтрѣ тоѣте амѣ фостѣз кѣ лѣзареамѣнте ка сѣ
рѣспѣнтѣтѣз рѣгѣларѣитѣеа грѣтѣмѣатѣкалѣ дѣн кон-
нѣнѣереа фрасѣлорѣз, нѣз амѣ фостѣз дѣсѣ прѣе рѣгѣ-
ромѣи, non descendimus in hanc rerum tenuitatem,
чѣи дѣн прѣвѣнѣдѣа ачѣсѣга амѣ ашѣтѣнтѣатѣз шѣи делѣ
тѣиѣнѣ, маї вѣртѣосѣз кѣндѣз е шѣиѣтѣз, кѣ грѣтѣмѣатѣка

*) Tout expression nouvelle qui n'est pas le
nom propre d'un objet nouveau, est un surcharge
plutôt qu'une richesse etc.

**) Пѣнтрѣкѣ: Consuetudinem sermonis vo-
cabo consensusum eruditorum, sicut vivendi consen-
sum bonorum. Quintil. L. I, C. VI.

***) Пѣнтрѣкѣ: Abolita atque abrogata
retinere, insolentiae est et frivolae in parvis jac-
tantiae. Idem.

de mi este „fundamentul oratoriei, ea днсь дн мвлте прѣсѣтѣ тотъ рѣшѣне „un chiffre de convention.“

Дн прѣсѣтѣ ортографіеі пѣзѣте де поі овсервѣтѣ нѣмаі агѣта, къ дн прѣмеле дѣвъ коле ортографіа нѣ есте а нѣстрѣ; еарѣ маі департе амѣ нѣрчесѣ а пѣзѣ стрѣнѣсѣ тѣте регѣлеле ортографіче, деспре каре нѣ а маі рѣтасѣ локѣ де дѣнѣтѣ; днтрѣ алтеле не амѣ вѣтатѣ пѣрерілорѣ нѣстрѣ іndivідуале; дн врео дѣвъ треі пѣнтѣрѣ днсь нѣ амѣ пѣзѣтѣ врео регѣлъ рѣгорѣсѣ, чѣ амѣ рѣтасѣ невѣртѣтарѣдѣ нѣнѣ ла алѣ окасіоне; дн касѣ къ дѣнѣче шѣ ортографіа есте сѣнѣсѣ ла днвоіелѣ*), поі нѣ маі авѣатѣ кѣндѣ сѣ аштептѣтѣ днвоіреа тѣтѣрорѣ; маі сѣнт еарѣшѣ алтеле, не каре поі нѣ нѣсерѣтѣ врезѣнѣ преѣтѣ тѣре, чѣ сокотѣрѣтѣ кѣтѣкъ, haec jam inter ipsas ineptias evanuerunt (Quintil. L. I. C. VII). Дѣкъ класічѣі romani дн вѣкълѣ де авѣрѣ алѣ літератѣрѣі лорѣ аз не сокотѣтѣ знеле дѣферѣнде ортографіче, ка optimus et optumus, quotidie et cotidie, obtineo et optineo caussa, caussa, cassus, casus divissio et divisio, here et heri, vorsus et versus, sibe et sibi, quase et quasi, ae et ai, is et eis дн ценітѣвѣ, шѣ о мѣіе алтеле; дѣкъ еі аз дннѣтѣ есте де ані ла днвоіелѣ не С, Q et K, I et J, X et Cs, V et U, аноі нѣнтѣрѣче сѣ фѣмс поі дн лѣкѣрѣі маі тѣрѣзѣте маі неданѣдѣ дѣкътѣ латініі, елініі шѣ тѣте наѣзѣніле модерне лѣтннѣте? Сѣ не ферѣмѣ ка де тѣрѣте а нѣ нѣкѣрѣі патѣра, ценіѣлѣ, стрѣктѣра іntерѣтѣ а літнѣкѣі; еарѣ прѣсте знеле дѣферѣнде вшоре нѣтѣтѣтѣ грѣче фѣрѣ нѣчѣ о вѣтѣтѣре. Noi de esennѣлѣ дн термѣнѣзѣніле орѣ шѣ орѣз, ілѣ шѣ ерѣ, днѣне шѣ чѣне асѣтѣдатѣ прѣтѣрѣтѣ кѣндѣ не знеле кѣндѣ не алтеле; амѣ днтрѣдѣсѣтѣ знѣорѣі шѣ дѣнѣекѣреа конѣсѣнѣтѣрѣелорѣ, днсь нѣмаі ла знеле кѣнѣнте каре се днченѣ нѣ прѣпѣсѣдѣніі. Чѣ деспре тѣте ачѣстѣа се нѣте зѣче къ тѣтѣ дѣнтѣлѣ: adhuc sub iudice lis est; прѣсте

*) Verum orthographia quoque consuetudini servit, ideoque saepe mutata est. . . Nam illa vetustissima trauseo tempora, quibus et pauciores literae, nec similes his nostris earum formae fuerunt et vis quoque diversa. Quintilianus L. I. C. VII.

ачѣстѣа ерѣдѣнда нѣсѣгрѣ есте, къ шѣ дн прѣсѣтѣ ачелорамѣі не вомѣ днвоіі есте пѣдѣнѣ, фѣрѣ а перѣ зѣчѣ де ані къ дѣнѣтѣ сѣчѣі.

Прѣсте тотѣ ворѣндѣ, не сѣнѣнѣтѣ вѣкѣрошѣі ла крѣтѣка дѣрѣптѣ а вѣрѣзѣдѣлорѣ де літере, ва дн рѣгѣтѣ ка сѣшѣ манѣфѣстѣеze ошнѣнѣеа днлорѣ асѣра лѣкѣрѣі нѣстрѣ; ле черѣтѣ днсь тотѣ одатѣ, ка сѣ вѣневоіесѣкъ а пѣне ла кѣнѣтѣлѣ сѣзѣрдѣмеа тѣмпѣлѣі шѣ грѣз апѣсѣтѣрѣеле днпре-і днѣрѣрѣі, [днтрѣ каре поі амѣ фостѣ днденѣнѣдѣі а конѣнѣне ачѣстѣ днкѣіонарѣі, прѣкѣтѣтѣ шѣ кѣноскѣтѣлѣ: Si quem dira manet sententia iudicis olim, . . . lexica conscribat . . .

Авѣторѣіі.

ЛОГОГРѢФѢ.

Еѣ нѣ сѣнт грѣкъ де вѣдѣ, дар' нортѣ вѣстѣнѣтѣ грѣчесѣкъ; Кѣ оштѣ пѣчѣіоре лѣтѣа кѣрѣндѣ о окѣлесѣкъ. Трѣіесѣкъ не фѣндѣлѣ тѣрѣі, дн аерѣ шѣ 'н цѣтѣнѣтѣ; Днн чѣ'мѣі дѣ днсь ошѣлѣ, нѣ перѣвѣ нѣчѣ знѣ кѣвѣнѣтѣ.

Ворѣесѣкъ къ фѣчѣіне, къ прошѣі шѣ дншѣерацѣі, Кѣчѣі дѣнѣ-а тѣа нѣрѣре, тодѣі оменѣі сѣнт фѣрадіі; Ме дѣре днсь 'н сѣфѣлетѣ шѣ'мѣі парѣ фѣрте рѣз, Вѣзѣндѣ ачѣсѣ, че фѣче знѣ ошѣ къ тѣтѣлѣлѣ мѣс,

Скѣрѣіндѣ „верѣі шѣ вѣскѣте,“ сѣ зѣкъ, къ а скрѣсѣ, Фѣкѣндѣсѣ ла лѣтѣе де вѣрѣ шѣ де рѣсѣ. Де'мѣі арѣ тѣлѣа дннѣтѣ ла канѣтѣ знѣ пѣчѣіорѣ, Шѣ сѣтѣі стрѣтѣтѣ-о еловѣ, 'іарѣ.ста маі вѣнѣшорѣ.

Ешѣі дн 25. Генарѣіе 1855.

Дрѣтѣвѣкѣлѣ.

NB. Чѣне лѣ' ва деслѣга маі кѣрѣндѣ шѣ маі вѣне прѣмѣнѣте дѣла авѣторѣ знѣ галѣнѣлѣ днперѣтѣесѣкъ.